

कर्षेरपञ्चे स्त्रियां ङीप् । २३४३भेदे पु० । “तत्को द्र-
विणोदाः ? इन्द्र इति क्रौष्टुकिः” निरुक्तं ८, २

क्लथ वधे वा चुरा० उभ०पञ्चे स्वा०प०सेट् घटादि० । क्लथयति
ते क्लथति, अचिक्लथत् अक्लथीत् अक्लथीत् । क्लथयां-
बभूव आस चकार चक्रे चक्लाथ । मध्ये घृतस्थापव-
र्त्तने च । “पौष्णो विप्रन्दमाने सारतः क्लथन्” यजु०
३६, ५, “क्लथनं मध्ये घृतस्थापवर्त्तनम्” वेददीपः

क्लद् रोदने अक० आङ्गाने सक० इदित् स्वा० पर० सेट् ।
क्लन्दति अक्लन्दीत् । चक्लन्द । क्रन्द्यते

क्लद् वैकल्ये दि० आत्म० अक०सेट् घटादि० । क्लद्यते अक्लदिष्ट
चक्लदे । क्लद्यति त अचिक्लदत् त ।

क्लद् रोदने स्वा० उभ० इदित् अक० सेट् । क्लन्दति ते अक्ल-
न्दीत् अक्लन्दिष्ट । चक्लन्द चक्लन्द । क्लन्दते “याः
क्लन्दास्तमित्रीचयो ऽक्षतामामनो सहः ताभ्यो गन्धर्व-
पत्नीभ्योऽपसराम्योऽकरं नमः” अथ० २, २, ५

क्लप अव्यक्तवाक्ये चुरा० उभ० अक० सेट् घटा० । क्लपयति-
ते अचिक्लपत्-त । क्लपयां बभूव आस चकार चक्रे

क्लम ग्लानौ दिवा०पर०अक०सेट् शमा० । क्लामप्रति अक्लमीत्
चक्लाम । अदित् क्लमित्वा-क्लन्त्वा । क्लान्तः । घञ्
न ङङिः कुमः । कुमप्रते अकुमि । “कुमं ययौ कन्दुक-
लोलयोऽपि यो” “अङ्गय सा नियमजं कुलसत्ससजे”
कुमा० “न चक्लाम न विव्यथे” भट्टिः “तपः कुमं साध-
यितुं य इच्छति” शकु०

क्लम ग्लानौ भा० पर० अक० सेट् । क्लमति इरित् अक्लमत्
अक्लमीत् चक्लाम । क्लमित्वा । क्लमितः ।

क्लम पु० क्लम-भावे घञ् अङङिः । “योऽनाय सः अभोदेहे
प्रवृद्धः श्वाससङ्गतः । क्लमः स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थ
प्रवाधकः” । भावप्र० उक्ते अभोदेहे ।

क्लमथ पु० कुम-अथच् । आयासे अमरः ।
क्लमिन् वि० कुम-घितुण् अङङिः । क्लान्तिशुक्ते ।

क्लव भये दिवा० आत्म० अक० सेट् घटादि० । क्लव्यते अक्ल-
विष्ट । चक्लवे । क्लवयति । विवैकल्ये विक्रवः ।

क्लान्ति वि० कुम-क्त । अमार्त्ते । [यस्तदानीम्” सावः ।
क्लान्ति स्त्री कुम-क्तिन् । परिश्रमे “क्लान्तिच्छिदोवनवनस्यन-

क्लिद् आर्क्षिभावे दिवा० पर० अक० वेट् । क्लिद्यति । इरित् ।
अक्लिदत्-अक्लेदीत्-अक्लैतीत् । चक्लाद । क्लेदः । क्लिद्यन्
क्लेदी । क्लेदयति ते । अचिक्लिदत् त । “तेन क्लिद्यति
व्रणः” सुशु० । “सुवेशं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा

सुतम् । योनिः क्लिद्यति नारीणाम्” हितो० । “लु-
थान्ति भूमौ क्लिद्यन्ति बान्धवा ने स्वपन्ति च” भट्टिः ।
“कुन्त्याः प्रस्रवसंयुक्तैरस्रैः क्लिक्लसुरोऽभवत्” भा०
आ० १३५ । “नचैनं क्लेदयन्त्वापो न शोषयति सारतः ।
अक्लेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोषप्र एव च” गोता ।
“रक्तैरचिक्लिदद्भूमिम् सैन्यैश्चान्तरङ्गतैः” भट्टिः ।
उपसर्गविशेषपूर्वकस्तु तत्तदुपसर्गद्वयोत्थार्थविशिष्टे क्लेदे ।

क्लिद् रोदने इदित् भा० उभ० अक० सेट् । क्लिन्दति ते अ-
क्लिन्दीत् अक्लिन्दिष्ट । चिक्लिन्द चिक्लिन्दे । क्लिन्दतः ।
परिदेवने शोके सक०आत्म० । क्लिन्दते चैतम्”सि०कौ० ।

क्लिच वि० क्लिद-कर्त्तरि क्त । आर्द्रे(भिजे)क्लिधातौ ङदा०
क्लिन्नवर्त्तन् न० “अरुजं बाह्यतः शूनमन्तःक्लिन्नं सुवर्त्यापि ।
कण्डूनिस्तोदभूयिष्ठं क्लिन्नवर्त्म तदुच्यते” सुशुतोक्ते नेत्रा-
वयवभेदवर्त्ताश्रये रोगभेदे ।

क्लिब् पु० क्लप् क्लिप् घृपो० । लोके । “ओ क्रतो ! अर क्लिबे-
अर क्तं अर” यजु० ४०, ५५, “क्लवे क्लृप्ताय लोकाय-
अर” माधवः । “कल्पते भोगाय क्लृप् लोकः तस्मै अर
जशदेशे आर्षः कन्दस्यु भयधेति” पा० “पदान्त्वत्” वेददी०

क्लिश उपतापे दिवा० आ० अक० उपतप्तीकरथे सक० सेट्
पा० । क्लिश्यते अक्लेशिष्ट । क्लिशित्वा क्लिष्टा । क्लिशितः
क्लिष्टः । अक्लिष्टमते अयस्रभयपदो तेन “क्लिश्यन्नपि
हि मेधावी” प्रत्यासन्नतुषारदीर्घतित्करक्लिश्यत्तभोयङ्ग-
वीति” नृपात्मजौ चिक्लिशतुः ससीतौ” भट्टिः साधुः
सकर्मकत्वे “इन्द्रयैः काषट्कैस्तु क्लिशप्रसे प्राहृतोयथा”
रामा० ति० १६, २७, अकर्मकत्वे “क्लिशप्रते हि जनः
सर्वः तरसाणः पुनः पुनः” भा० व० १३, अ० । “चिरं
क्लिशित्वा मर्द्दावत्” भट्टिः परस्मैपदित्वे “त्वयः परार्थे
क्लिशप्रन्ति साक्षिणः प्रतिभूः कुलम्” मनुः । “अहम-
क्लिष्टप्रभावानि ज्योतीर्षोव सुखगनि वः” कुमा० । “क्लिशः
फलेन हि पुनर्नयतां निधत्ते” कुमा० ।

उपसर्गपूर्वकस्तु तत्तदुपसर्गविशेषप्रद्वयोत्थार्थोपतापे
क्लिश बाधने सक०क्रा०जादित् वेट् । क्लिशति अक्लेशीत् अक्लि-
क्षत् चिक्लेश । क्लिष्टः । क्लेशः क्लिशित्वा क्लिष्टा । क्लिशतः क्लि-
ष्टः “इत्यनाराध्यमानोऽपि क्लिशति भुवनत्वयम्” कुमा० ।
“अयं मां सुदृढं सुदुः कौरवाणां यशोहरः । क्लिशति
नाहं तत् सोढुं चिरं शक्यामि कौरव !” भा०स० ६७ ।
“असुरस्तारकोनाम त्वया दत्तवरः प्रभो ! । सुरान्दोषैश्च
क्लिशति कथस्तस्य विधीयताम्” भा० आनु० ८५, अ० ।